BENDROJO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2001 m. kovo 31 d.*

Byloje T-117/08

Italijos Respublika, atstovaujama R. Adam, padedamo *avvocato dello Stato* P. Gentili,

ieškovė,

palaikoma

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos F. Díez Moreno,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: italų.

prieš

Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetą (EESRK), iš pradžių atstovaujamą M. Bermejo Garde, vėliau M. Arsène, padedamų advokato A. Dal Ferro,

atsakovą,

dėl prašymo panaikinti, pirma, Pranešimą Nr. 73/07 apie laisvą generalinio sekretoriaus darbo vietą EESRK sekretoriate, 2007 m. gruodžio 28 d. paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis (OL C 316 A, p. 1), ir, antra, šio pranešimo apie laisvą darbo vietą klaidų ištaisymą, 2008 m. sausio 30 d. paskelbtą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis (OL C 25 A, p. 19),

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro teisėjai V. Vadapalas (pranešėjas), einantis kolegijos pirmininko pareigas, K. Jürimäe ir L. Truchot,

posėdžio sekretorius J. Palacio González, vyriausiasis administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. balandžio 14 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

1 EB 12 ir 290 straipsniuose įtvirtinta:

„12 straipsnis

Šios Sutarties taikymo srityje, nepažeidžiant joje esančių specialių nuostatų, draudžiama bet kokia diskriminacija dėl pilietybės.

<…>

290 straipsnis

Kalbų vartojimą Bendrijos institucijose reglamentuojančias taisykles, nepažeisdama Teisingumo Teismo statuto nuostatų, vieningai nustato Taryba.“

2 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, p. 1, toliau – chartija) 22 straipsnyje numatyta:

„Sąjunga gerbia kultūrų, religijų ir kalbų įvairovę.“

3 1958 m. balandžio 15 d. Tarybos reglamento Nr. 1, nustatančio kalbas, kurios turi būti vartojamos Europos ekonominėje bendrijoje (OL 17, 1958, p. 385), 1, 4, 5 ir 6 straipsniuose, remiantis šioje byloje taikoma jų redakcija, nurodyta:

„1 straipsnis

Sąjungos institucijų oficialios ir darbo kalbos yra airių, anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų ir vokiečių.

<…>

4 straipsnis

Reglamentai ir kiti bendro taikymo dokumentai rengiami oficialiosiomis kalbomis.

5 straipsnis

Europos Sąjungos oficialusis leidinys leidžiamas oficialiosiomis kalbomis.

6 straipsnis

Bendrijos institucijos gali savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokią kalbą vartoti konkrečiais atvejais.“

4 Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų (toliau – Tarnybos nuostatai) III priedo 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse įtvirtinta:

„2. Ne mažiau kaip prieš mėnesį iki galutinės paraiškų pateikimo dalyvauti konkurse datos arba, atitinkamais atvejais, ne mažiau kaip prieš du mėnesius iki testavimo pradžios, informacija apie atvirus konkursus skelbiama *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

3. Trijų Europos Bendrijų institucijose visi konkursai skelbiami laikantis tų pačių terminų.“

5 Kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygų (toliau – KTĮS) 12 straipsnyje įtvirtinta:

„1. Įdarbinant laikinai priimamus tarnautojus siekiama užtikrinti, kad institucija priimtų aukščiausio lygio gebėjimų, darbingumo ir patikimumo asmenis, sutelktus iš kuo platesnės geografinės teritorijos ir Bendrijų valstybių narių piliečių.“

Ginčo aplinkybės

6 2007 m. gruodžio 28 d. pagal KTĮS 2 straipsnio a punktą ir 8 straipsnį Oficialiajame leidinyje (OL C 316 A, p. 1) tik vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis buvo paskelbtas Pranešimas Nr. 73/07 apie laisvą generalinio sekretoriaus darbo vietą Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto (EESRK) sekretoriate (toliau – ginčijamas pranešimas apie laisvą darbo vietą). Ginčijamame pranešime apie laisvą darbo vietą nurodyta, jog generalinis sekretorius bus įdarbintas kaip laikinasis tarnautojas paskiriant į AD 16 lygį ir suteikiant trečią pakopą.

7 Ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą skyriuje „Reikalaujama kvalifikacija“ visų pirma nurodytas reikalavimas „turėti nuolatinio pareigūno ar laikinojo tarnautojo, dirbančio Europos institucijoje, įstaigoje, biure ar agentūroje, statusą“ ir „puikiai mokėti vieną iš oficialiųjų Europos Sąjungos kalbų, taip pat labai gerai mokėti bent dvi kitas oficialiąsias Europos Sąjungos kalbas“, patikslinant, jog, „atsižvelgiant į tarnybos interesus, labai pageidautinos geros anglų ir (arba) prancūzų kalbos žinios“. Pranešimo apie laisvą darbo vietą skyriuje „Paraiškų pateikimo terminas“ nurodyta „2008 m. sausio 28 d.“.

8 Pranešime (toliau – trumpas pranešimas), parengtame visomis oficialiosiomis kalbomis ir Oficialiajame leidinyje paskelbtame tą pačią, 2007 m. gruodžio 28 d. (OL C 316, p. 61), nurodyta, kad „Europos Sąjungos institucijų darbuotojai informuojami, kad [ginčijamas] pranešimas apie laisvą <…> pareigybę [darbo vietą] skelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* prancūzų, vokiečių ir anglų kalbomis (OL C 316 A, 2007 12 28)“.

9 2008 m. sausio 30 d. ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą klaidų ištaisymas (toliau – klaidų ištaisymas) buvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje (OL C 25 A, p. 19) tik vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis. Šiame klaidų ištaisyme EESRK nurodė naują paraiškų užimti generalinio sekretoriaus pareigas pateikimo terminą, t. y. 2008 m. vasario 8 d.

10 Pranešime apie ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą klaidų ištaisymą, parengtame visomis oficialiosiomis kalbomis ir Oficialiajame leidinyje paskelbtame tą pačią, 2008 m. sausio 30 d. (OL C 25, p. 21), nurodyta, kad „Europos Sąjungos institucijų darbuotojai informuojami, kad [ginčijamas] pranešimas apie laisvą <…> pareigybę [darbo vietą], paskelbtas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* prancūzų, vokiečių ir anglų kalbomis (OL C 316 A, 2007 12 28), iš dalies pakeistas (žr. OL C 25 A, 2008 1 30)“.

Procesas ir šalių reikalavimai

11 2008 m. kovo 11 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje pateiktu pareiškimu Italijos Respublika pareiškė šį ieškinį Europos Bendrijų Komisijai ir EESRK, prašydama panaikinti ginčijamą pranešimą apie laisvą darbo vietą ir jo klaidų ištaisymą.

12 2008 m. balandžio 29 d. Teismo kanceliarijoje pateiktu aktu Komisija pateikė prieštaravimą dėl priimtinumo pagal Teismo procedūros reglamento 114 straipsnį.

13 2008 m. birželio 5 d. Teismo kanceliarijoje pateiktu aktu Ispanijos Karalystė paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Italijos Respublikos reikalavimų. 2008 m. liepos 11 d. nutartimi Teismo šeštosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą.

14 2008 m. rugpjūčio 28 d. Ispanijos Karalystė pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimą.

15 2008 m. gruodžio 16 d. nutartimi Teismas (šeštoji kolegija) kaip nepriimtiną atmetė ieškinį tiek, kiek jis pareikštas Komisijai.

16 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Teismas (šeštoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas Procedūros reglamento 64 straipsnyje numatytas proceso organizavimo priemones, paprašė šalių raštu atsakyti į kelis klausimus. Šalys šį prašymą įvykdė.

17 2010 m. vasario 11 d. laišku Ispanijos Karalystė nurodė, kad nedalyvaus teismo posėdyje.

18 Per 2010 m. balandžio 14 d. posėdį išklausytos žodinės šalių pastabos ir atsakymai į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus.

19 Kadangi pasibaigus žodinei proceso daliai teisėjas T. Tchipev negalėjo posėdžiauti, byla buvo perduota teisėjui V. Vadapalui kaip teisėjui pranešėjui ir, taikant Procedūros reglamento 32 straipsnio 3 dalį, posėdžiauti į kolegiją buvo paskirta teisėja K. Jürimäe.

20 2010 m. liepos 8 d. nutartimi naujos sudėties Bendrasis Teismas (šeštoji kolegija) atnaujino žodinę proceso dalį, o šalims buvo pranešta, kad jos bus išklausytos per naują, 2010 m. rugsėjo 22 d., posėdį.

21 2010 m. liepos 16 ir 19 d. laiškais atitinkamai Italijos Respublika ir EESRK informavo Bendrąjį Teismą, kad atsisako teisės būti išklausyti dar kartą.

22 Todėl šeštosios kolegijos pirmininkas nusprendė užbaigti žodinę proceso dalį.

23 Italijos Respublika, palaikoma Ispanijos Karalystės, Bendrojo Teismo prašo panaikinti ginčijamą pranešimą apie laisvą darbo vietą ir jo klaidų ištaisymą.

24 Be to, Ispanijos Karalystė Bendrojo Teismo prašo priteisti iš EESRK bylinėjimosi išlaidas.

25 EESRK Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinį kaip nepriimtiną arba kaip nepagrįstą,

— priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. *Dėl priimtinumo*

26 Nereikšdamas prieštaravimo dėl priimtinumo pagal Procedūros reglamento 114 straipsnį, EESRK teigia, kad šis pagal EB 230 straipsnį pareikštas ieškinys yra nepriimtinas.

Šalių argumentai

27 EESRK tvirtina, kad jo aktų nepriėmė nė viena EB 230 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytų institucijų, ir remiasi 2005 m. kovo 15 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Ispanija prieš Eurojustą* (C-160/03, Rink. p. I-2077, 35–44 punktai). EESRK nuomone, atsižvelgiant į to sprendimo motyvus iš esmės galima suprasti, jog ieškinys buvo pripažintas nepriimtinu ne tik todėl, kad Eurojusto nėra tarp minėtų institucijų, bet

ir dėl paties ginčijamų aktų, t. y. kvietimų teikti paraiškas, kurie nepriskirtini prie EB 230 straipsnyje nurodytų aktų, pobūdžio.

28 Italijos Respublika iš esmės nesutinka, kad EESRK neturi teisės būti atsakovas pagal EB 230 straipsnį.

Bendrojo Teismo vertinimas

29 Pirmiausia reikia konstatuoti, kad EESRK nėra tarp EB 230 straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytų institucijų. Tačiau ši išvada nereiškia, kad Bendrasis Teismas negali atlikti jo aktų teisėtumo kontrolės.

30 Iš tikrųjų, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo savo 2008 m. spalio 8 d. Sprendime *Sogelma prieš ERA* (T-411/06, Rink. p. II-2771, 36 punktas) ir 2010 m. kovo 2 d. Sprendime *Evropaïki Dynamiki prieš EMSA* (T-70/05, Rink. p. I-313, 64 punktas), remdamasis 1986 m. balandžio 23 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Les Verts prieš Europos Parlamentą*, vadinamuoju *Les Verts* (294/83, Rink. p. 1339), Europos bendrija yra teisinė bendrija, ir Sutartimi nustatyta išsami teisių gynimo priemonių ir procedūrų sistema tam, kad Teisingumo Teismas galėtų vykdyti institucijų teisės aktų teisėtumo kontrolę. Pagal Sutartyje įtvirtintą sistemą leidžiama pareikšti tiesioginį ieškinį dėl visų nuostatų, kurias priėmė institucijos ir kuriomis siekiama sukurti teisinių pasekmių. Tuo remdamasis minėtame Sprendime *Les Verts* Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad ieškinys dėl panaikinimo gali būti pareikštas dėl Europos Parlamento aktų, kuriais siekiama sukurti teisinių pasekmių tretiesiems asmenims, nors tuo metu taikomos redakcijos Sutarties nuostatoje, reglamentuojančioje ieškinį dėl panaikinimo, buvo nurodyti tik Europos Sąjungos Tarybos ir Komisijos aktai. Iš tikrųjų toks šios nuostatos aiškinimas, kad Europos Parlamento aktai nėra aktai, kurie gali būti ginčijami,

Teisingumo Teismo teigimu, lemtų tiek Sutarties esmei, kaip nurodyta EB sutarties 164 straipsnyje (dabar – EB 220 straipsnis), tiek jos sistemai prieštaraujantį rezultatą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Les Verts* 23–25 punktus).

31 Iš šio sprendimo galima išvesti bendrąjį principą, kad turi egzistuoti galimybė vykdyti kiekvieno tokios Sąjungos įstaigos, kaip EESRK, priimto akto, kuriuo siekiama sukurti teisinių pasekmių tretiesiems asmenims, teisminę kontrolę (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš EMSA* 65 punktą).

32 Aišku, kad minėtame Sprendime *Les Verts* minimos tik Bendrijos institucijos, o EESRK, kaip konstatuota šio sprendimo 29 punkte, nepriskiriamas prie EB 230 straipsnyje minėtų institucijų. Tačiau reikia nurodyti, kad tokia įstaiga, kaip antai EESRK, turi kompetenciją priimti tokius pranešimus apie laisvą darbo vietą, kaip nagrinėjamasis šioje byloje. Reikia pažymėti, jog tokiuose aktuose, apibrėžiant sąlygas gauti darbą, nustatoma, kas yra asmenys, kurių kandidatūros gali būti atrinktos, ir dėl to jie yra potencialių kandidatų, kurių kandidatūros, remiantis šiomis sąlygomis, buvo atmestos, nenaudai priimti aktai (1975 m. birželio 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Küster prieš Parlamentą*, 79/74, Rink. p. 725, 5–8 punktai ir 1978 m. gegužės 11 d. Sprendimo *De Roubaix prieš Komisiją*, 25/77, Rink. p. 1081, 7–9 punktai; 2008 m. lapkričio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Italija prieš Komisiją*, T-185/05, Rink. p. II-3207, 55 punktas). Taigi reikia konstatuoti, jog EESRK – įgaliojimus priimti tokius aktus, kokie nagrinėjami šioje byloje, tretiesiems asmenims sukeliančius teisinių pasekmių, turinčios įstaigos – situacija panaši į Parlamento situaciją byloje, kurioje buvo priimtas minėtas Sprendimas *Les Verts*. Todėl teisinėje bendrijoje negalima toleruoti, kad tokiems aktams nebūtų taikoma teisminė kontrolė (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Evropaïki Dynamiki prieš EMSA* 66 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

33 Iš to matyti, kad EESRK priimtas ginčijamas pranešimas apie laisvą darbo vietą, kuriuo siekiama sukurti teisinių pasekmių visiems kandidatams, kurių kandidatūros, remiantis reikalavimais, buvo atmestos, yra aktas, kurį galima ginčyti.

34 Ši išvada nepaneigiama EESRK nurodytu minėtu Sprendimu *Ispanija prieš Eurojustą*, kuriame EB 230 straipsniu pagrįstas ieškinys dėl kvietimo teikti kandidatūras į laikinuosius tarnautojus panaikinimo buvo pripažintas nepriimtinu, Teisingumo Teismui šiame sprendime konstatavus, jog byloje taikytame ES 41 straipsnyje nenumatyta, kad EB 230 straipsnis taikomas nuostatoms dėl policijos ir teismų bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose pagal Europos Sąjungos sutarties VI antraštinę dalį, taikomą Eurojustui, nes Teisingumo Teismo galios šioje srityje yra apibrėžtos ES 35 straipsnyje, kuris nurodytas ES 46 straipsnio b punkte (minėto Sprendimo *Ispanija prieš Eurojustą* 38 punktas).

35 Taigi iš EB 230 straipsnio pirmos pastraipos, aiškinamos atsižvelgiant į minėtą Sprendimą *Les Verts* (23–25 punktai) ir minėtą Sprendimą *Sogelma prieš ERA* (36 ir 37 punktai), matyti, kad šis ieškinys priimtinas.

2. *Dėl esmės*

36 Grįsdama savo ieškinį Italijos Respublika iš esmės remiasi Reglamento Nr. 1 1, 4, 5 ir 6 straipsnių, EB 12, 253 ir 290 straipsnių, ES 6 straipsnio, Tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 2 ir 3 dalių, chartijos 22 straipsnio, KTĮS 12 straipsnio, nediskriminavimo, kalbų įvairovės ir teisėtų lūkesčių apsaugos principų pažeidimu bei piktnaudžiavimu įgaliojimais.

37 Pirmiausia Bendrasis Teismas išnagrinės, ar EESRK turi kompetenciją nustatyti ginčijamam pranešimui apie laisvą darbo vietą taikomas kalbų vartojimo taisykles pagal EB 290 straipsnį. Antra, bus nagrinėjama, ar EESRK, nustatydamas šias taisykles, pažeidė Reglamento Nr. 1 1, 4, 5 ir 6 straipsnius. Trečia, bus nagrinėjama, ar tai, kad

visas ginčijamas pranešimas apie laisvą darbo vietą Oficialiajame leidinyje buvo paskelbtas tik trimis kalbomis ir kad ginčijamame pranešime apie laisvą darbo vietą reikalaujamos kvalifikacijos sąraše nurodytos geros anglų ir (arba) prancūzų kalbos žinios, neprieštarauja nediskriminavimo ir kalbų įvairovės principams. Ketvirta, jei į šį klausimą būtų atsakyta neigiamai, būtų nagrinėjami teiginiai, susiję su teisėtų lūkesčių apsaugos principu, piktnaudžiavimu įgaliojimais ir motyvavimo stoka.

Dėl EB 290 straipsnio pažeidimo

Šalių argumentai

38 Italijos Respublika mano, kad EESRK atliko Tarybos pareigą nustatyti ginčijamam pranešimui apie laisvą darbo vietą taikomas kalbų vartojimo taisykles, pažeisdamas EB 290 straipsnį, nors jis turėjo paprasčiausiai taikyti Tarybos reglamente Nr. 1 nustatytas taisykles. Be to, nė vienoje EESRK taikomoje nuostatoje jam nesuteikiami įgaliojimai kalbų srityje.

39 Ispanijos Karalystė pritaria Italijos Respublikos argumentams, kad EESRK neturi kompetencijos pakeisti EB 290 straipsnyje įtvirtintų kalbų vartojimo taisyklių.

40 EESRK neginčija, kad pagal EB 290 straipsnį tik Taryba gali priimti aktus, kuriuose būtų nustatomos Bendrijos kalbų vartojimo taisyklės. Tačiau EESRK teigia, jog pagal Reglamento Nr. 1 6 straipsnį Taryba paliko institucijoms diskreciją spręsti dėl savo vidaus poreikių, kuria EESRK pasinaudojo skelbdamas ginčijamą pranešimą apie laisvą darbo vietą.

Bendrojo Teismo vertinimas

41 Reglamentą Nr. 1, kuriuo nustatomos kalbų vartojimo institucijose taisyklės, Taryba priėmė taikydama EB 290 straipsnį. Šio reglamento 6 straipsnyje institucijoms aiškiai leidžiama savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokią kalbą vartoti konkrečiais atvejais, o tai yra kompetencija, kurią vykdant joms būtina suteikti tam tikrą funkcinį savarankiškumą, kad būtų užtikrintas jų tinkamas veikimas (žr. generalinio advokato M. Poiares Maduro išvados minėtoje byloje *Ispanija prieš Eurojustą*, Rink. p. I-2079, 48 punktą ir minėtą teismų praktiką).

42 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, reikia daryti išvadą, kad ginčijamu pranešimu apie laisvą darbo vietą nepažeidžiamas EB 290 straipsnis ir kad jis buvo priimtas vykdant Reglamento Nr. 1 6 straipsniu Bendrijos institucijoms ir įstaigoms pripažintą kompetenciją.

43 Todėl reikia atmesti pagrindą, susijusį su EB 290 straipsnio pažeidimu.

Dėl Reglamento Nr. 1 1, 4, 5 ir 6 straipsnių pažeidimo

Šalių argumentai

44 Pirma, Italijos Respublika teigia, kad ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą paskelbimas Oficialiajame leidinyje tik vokiečių, prancūzų ir anglų kalbomis prieštarauja Reglamento Nr. 1 4 ir 5 straipsniams. Iš tiesų bendro taikymo aktai, kaip antai pranešimas apie laisvą darbo vietą, pagal Reglamento Nr. 1 4 straipsnį turi būti parengti visomis oficialiosiomis kalbomis ir pagal Reglamento Nr. 1 5 straipsnį turi būti paskelbti Oficialiajame leidinyje visomis oficialiosiomis kalbomis.

45 Reglamento Nr. 1 4 straipsnyje vartojamas žodžių junginys „bendro taikymo dokumentai“ reiškia, kad šioje nuostatoje daroma nuoroda ne tik į norminius aktus. Taigi Reglamente Nr. 1 numatyta, kad bet kokia institucijų valios išraiška, galinti būti svarbi visiems Sąjungos piliečiams, turi būti paskelbta Oficialiajame leidinyje visomis oficialiosiomis kalbomis. Reikia pažymėti, kad pranešimas apie laisvą darbo vietą yra šiuos požymius atitinkantis aktas.

46 Italijos Respublika taip pat pažymi, jog Tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse, kuriomis reglamentuojama pranešimo apie konkursą paskelbimo vieta ir kandidatūrų pateikimo terminas, visiškai neužsimenama apie kalbas, kuriomis pranešimas turi būti paskelbtas. Priešingai, Reglamento Nr. 1 4 straipsnyje numatyta, kad reglamentai ir kiti bendro taikymo dokumentai rengiami visomis oficialiosiomis kalbomis.

47 Antra, Italijos Respublika teigia, kad ginčijamame pranešime apie laisvą darbo vietą kaip darbo kalbas EESRK nurodžius dvi kalbas pažeidžiamas Reglamento Nr. 1 1 straipsnis, pagal kurį visos valstybių narių nacionalinės kalbos yra oficialios ir darbo kalbos. Be to, dėl tokio apribojimo tarp kalbų atsiranda šio straipsnio neatitinkanti hierarchija.

48 Šis apribojimas taip pat negali būti pateisinamas Reglamento Nr. 1 6 straipsniu. Aišku, kad šia nuostata leidžiama institucijoms darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokios kalbos turi būti vartojamos. Tačiau ši galimybė susijusi tik su institucijos vidaus veikimu, o ne išorės konkursų, kuriais siekiama įdarbinti darbuotojus institucijų tarnybose, eiga. Be to, iki šiol jokia institucija nepriėmė darbo tvarkos taisyklių, kuriose būtų numatyta, kad joje vartojamos konkrečios kalbos ir juo labiau kad vartojama vokiečių, anglų ar prancūzų kalba, išskyrus Teisingumo Teismą, kuris tikslingai specialiai nurodytas Reglamento Nr. 1 7 straipsnyje.

49 Ispanijos Karalystė mano, jog Reglamento Nr. 1 6 straipsniu leidžiama institucijoms savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokios turi būti vartojamos kalbos. Tačiau ji priduria, pirma, kad nėra rašytinės taisyklės, kurioje būtų nurodyta, kad vokiečių, anglų ir prancūzų kalbos yra vidaus darbo kalbos. Antra, ginčijamas pranešimas apie laisvą darbo vietą yra skirtas tik institucijų personalui. Trečia, egzistuoja Teisingumo Teismo praktika, pagal kurią draudžiama tam tikroms kalboms suteikti prioritetą (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *EMU Tabac ir kt.*, C-296/95, Rink. p. I-1605, 36 punktas).

50 EESRK ginčija visus Italijos Respublikos argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

51 Reglamento Nr. 1 1 straipsnio 4 ir 5 dalys, kuriomis remiasi ieškovė, netaikomos institucijų ir jų pareigūnų bei tarnautojų santykiams, nes jose įtvirtintos kalbų vartojimą reglamentuojančios taisyklės taikytinos tik bendravimui tarp institucijos ir valstybės narės ar į vienos iš jų jurisdikciją patenkančio asmens (šiuo klausimu žr. 2005 m. spalio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Rasmussen prieš Komisiją*, T-203/03, Rink. VT p. I-A–279 ir II-1287, 60 punktą ir minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 117 punktą). Taigi tas pats pasakytina apie įstaigų, kaip antai EESRK, ir Bendrijų pareigūnų ir kitų tarnautojų santykius.

52 Iš tiesų Bendrijos pareigūnai ir kiti tarnautojai, taip pat kandidatai į tokius postus patenka tik į Bendrijos jurisdikciją, nes taikomos Tarnybos nuostatų normos, įskaitant tas, kurios susijusios su įdarbinimu konkrečiose institucijose (pagal analogiją žr. 2001 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bonaiti Brighina prieš Komisiją*, T-118/99, Rink. VT p. I-A-25 ir II-97, 13 punktą ir minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 118 punktą).

53 Ta aplinkybė, kad kalbų vartojimą reglamentuojančių taisyklių srityje kandidatai į šiuos postus prilyginami Bendrijos pareigūnams ir tarnautojams, pateisinama tuo, kad ryšį su institucija šie kandidatai užmezga vien siekdami tapti pareigūnais ar tarnautojais, o tam reikia mokėti tam tikras kalbas, todėl kalbų mokėjimo gali būti reikalaujama Bendrijos nuostatomis, taikytinomis skiriant į nagrinėjamą postą (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 119 punktą).

54 Iš to matyti, kad Reglamento Nr. 1 1 straipsnio 4 ir 5 dalys ginčijamam pranešimui apie laisvą darbo vietą netaikomos.

55 Reglamento Nr. 1 6 straipsnyje institucijoms aiškiai leidžiama savo darbo tvarkos taisyklėse nustatyti, kokios kalbos turi būti vartojamos. Tokiomis aplinkybėmis institucijos turi pasirinkti vidaus bendravimo kalbą, o kiekviena institucija turi teisę reikalauti, kad ją vartotų jos tarnautojai ir tokio statuso siekiantys asmenys (šiuo klausimu žr. minėtos generalinio advokato M. Poiares Maduro išvados byloje *Ispanija prieš Eurojustą* 46 punktą). Pasirinkti kalbą, kuria išorės šaltiniuose bus skelbiamas pranešimas apie laisvą darbo vietą, taip pat turi institucijos (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 122 punktą).

56 Todėl argumentas, kad EESRK pasinaudojo teise, kuri jam Reglamento Nr. 1 6 straipsnyje nepripažįstama, turi būti atmestas.

57 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, pagrindas dėl Reglamento Nr. 1 1, 4, 5 ir 6 straipsnių pažeidimo turi būti atmestas.

Dėl nediskriminavimo ir kalbų įvairovės principų pažeidimo

Šalių argumentai

58 Pirma, Italijos Respublika mano, kad dėl ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą paskelbimo Oficialiajame leidinyje trimis kalbomis ne visi Sąjungos piliečiai pagal EB 12 straipsnyje įtvirtintą nediskriminavimo dėl pilietybės principą turėjo vienodas galimybes apie jį sužinoti. Iš tiesų vokiškai, angliškai ir prancūziškai kalbantiems

Sąjungos piliečiams būtų suteiktas konkurencinis pranašumas kitų Sąjungos piliečių atžvilgiu. Tokiu paskelbimu pažeidžiamas taip pat ES 6 straipsnio 3 dalyje ir chartijos 22 straipsnyje įtvirtintas kalbų įvairovės principas, nes kiekvienas Sąjungos pilietis turi teisę apie Bendrijos aktus, kuriais daromas poveikis jo teisėms, sužinoti savo kalba, juo labiau kad Oficialųjį leidinį jis skaito savo gimtąja kalba.

59 Italijos Respublikos teigimu, nėra taip svarbu, kad į EESRK generalinio sekretoriaus postą pretendavo daug Sąjungos piliečių, kurie nėra valstybių narių, kur kalbama vokiškai, angliškai ar prancūziškai, piliečiai, visų pirma Italijos piliečių, apie tokį laisvą postą sužinojusių iš tą pačią dieną kaip ir ginčijamas pranešimas apie laisvą darbo vietą Oficialiajame leidinyje kitomis oficialiosiomis kalbomis paskelbto trumpo pranešimo. Tai visiškai atsitiktinai susiklosčiusios aplinkybės, kurios nepanaikina diskriminacijos.

60 Diskriminacija dėl pilietybės taip pat egzistuoja, kalbant apie kandidatūrų į EESRK generalinio sekretoriaus postą pateikimo terminą. Iš tiesų, net jeigu vokiškai, angliškai ar prancūziškai kalbantys kandidatai kandidatūras galėjo pateikti per vieną mėnesį nuo ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą paskelbimo Oficialiajame leidinyje, kiti kandidatai tai turėjo padaryti per trumpesnį terminą, nes jie apie pranešimą sužinojo savo gimtąja kalba perskaitę Oficialiajame leidinyje paskelbtą trumpą pranešimą, kuriame teigiama, jog, norint susipažinti su visu ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą tekstu, reikia skaityti Oficialiojo leidinio versijas vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis.

61 Italijos Respublika taip pat teigia, kad ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą paskelbimas Oficialiajame leidinyje tik trimis kalbomis prieštarauja pačiai Tarnybos nuostatų III priedo 1 straipsnio 2 ir 3 dalių, KTĮS 12 straipsnio ir EESRK darbo tvarkos taisyklių 72 straipsnio 2 dalies formuluotei.

62 Italijos Respublika teigia, jog reikalaujant gerų anglų ar prancūzų kalbos žinių taip pat akivaizdžiai diskriminuojama kitų kalbų atžvilgiu, o tai prieštarauja nediskriminavimo ir kalbų įvairovės principams. Be to, tokiu reikalavimu taip pat akivaizdžiai diskriminuojami visi piliečiai, kurie, be savo kalbos, moka dar vieną, galbūt dvi, tris ir keturias oficialiąsias kalbas, tarp kurių nėra nei anglų, nei prancūzų kalbos.

63 Be to, Italijos Respublikos teigimu, pranešimas apie konkursą arba pranešimas apie laisvą darbo vietą yra išimtinai teisinio turinio dokumentas, kurį perskaitęs kandidatas gali įsivaizduoti, kokios jo teisės ir pareigos atliekant svarbią veiklą, kaip antai dalyvaujant konkurse dėl įdarbinimo institucijose. Todėl kandidatų, puikiai mokančių vokiečių, anglų ar prancūzų kalbas, situacija, susijusi su viso pranešimo apie laisvą darbo vietą, Oficialiajame leidinyje paskelbto šiomis trimis kalbomis, supratimu, yra palankesnė, palyginti su bet kurio kito kandidato, labai gerai nemokančio vienos iš šių kalbų, situacija.

64 Ispanijos Karalystė pritaria Italijos Respublikos argumentui, kad pranešimą apie laisvą darbo vietą Oficialiajame leidinyje paskelbus tik trimis kalbomis pažeistas EB 12 straipsnis, ir priduria, jog dėl tokio selektyvaus paskelbimo atsirastų labai pavojingas precedentas, jeigu jis būtų taikomas kitose srityse, nes taip tik trys Oficialiojo leidinio kalbinės versijos būtų patikimos ir išsamios.

65 EESRK primena, kad Italijos Respublika turi įrodyti, kad ginčijamą pranešimą apie laisvą darbo vietą Oficialiajame leidinyje paskelbus tik trimis kalbomis buvo sukliudyta visiems Sąjungos piliečiams vienodomis galimybėmis ir be diskriminacijos sužinoti apie pranešimą, ir nurodo, kad nebuvo pateikta nė viena faktinė aplinkybė, susijusi su tokiu galimu kliudymu.

66 Tai, kad daugelis Sąjungos piliečių, kurie nėra valstybių narių, kur kalbama vokiečių, anglų ar prancūzų kalba, piliečiai, pretendavo į EESRK generalinio sekretoriaus postą, nėra susiklosčiusių aplinkybių rezultatas, bet paaiškinama tuo, kad Oficialiajame leidinyje visomis oficialiosiomis kalbomis buvo paskelbtas trumpas pranešimas, kuriame nurodomas ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą paskelbimas.

67 EESRK nuomone, Italijos Respublikos argumentas, kad kandidatai, kurių „pirmoji kalba“ nėra vokiečių, anglų ar prancūzų, turėjo trumpesnį terminą nei vokiečių, anglų ar prancūzų kalba kalbantys kandidatai, todėl jie nepagrįstai skirtingai traktuojami, nepagrįstas. Visi potencialūs kandidatai, kurie apie ginčijamą pranešimą apie laisvą darbo vietą sužinojo perskaitę Oficialiajame leidinyje jų gimtąja kalba paskelbtą trumpą pranešimą, galėjo greitai susipažinti su visa ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą redakcija. Asmenys, kurie galėtų būti suinteresuoti, yra aukštą kvalifikaciją turintys asmenys, įgiję didelę institucijų pareigūno ar tarnautojo patirtį, taigi turintys visas būtinas priemones, kad galėtų lengvai susipažinti su atitinkama Oficialiojo leidinio kalbine versija.

68 EESRK taip pat ginčija Italijos Respublikos argumentą, kad dėl apsiribojimo anglų ir prancūzų kalbomis diskriminuojama kitų oficialiųjų kalbų atžvilgiu. Pirma, anglų ir prancūzų kalbos, kaip ir vokiečių kalba, jau daugiau nei 35 metus yra labiausiai institucijose vartojamos kalbos. Antra, kandidatai, kuriems skirtas ginčijamas pranešimas apie laisvą darbo vietą, visų pirma yra Bendrijų pareigūnai ar tarnautojai, turintys didelę darbo Bendrijų institucijose ir agentūrose aukščiausiu lygiu patirtį, dėl to jie gali puikiai suprasti smulkiausias ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą detales, todėl – būti visiškai informuoti apie tikslų jo turinį.

Bendrojo Teismo vertinimas

— Pirminės pastabos

69 Reikia pažymėti, kad šį pagrindą galima padalyti į dvi dalis. Išnagrinėjęs pirmą dalį Bendrasis Teismas iš esmės turės nuspręsti, ar ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą paskelbimas Oficialiajame leidinyje tik trimis kalbomis, t. y. vokiečių, anglų ir prancūzų, atitinka nediskriminavimo ir kalbų įvairovės principus. Išnagrinėjęs antrą dalį Bendrasis Teismas turės nuspręsti, ar nediskriminavimo ir kalbų įvairovės principus atitinka ginčijamame pranešime apie laisvą darbo vietą pateikiama nuoroda, jog vienas iš „pageidavimų“, o ne, kaip teigia ieškovė, kvalifikacijos „reikalavimų“ yra geros anglų ir (arba) prancūzų kalbų žinios.

— Dėl pirmos dalies, susijusios su ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą selektyviu paskelbimu Oficialiajame leidinyje

70 Pirma, reikia pažymėti, kad nei kuria nors Bendrijos teisės nuostata, nei principu nereikalaujama, kad pranešimai apie laisvą darbo vietą, kaip antai nagrinėjamasis šioje byloje, Oficialiajame leidinyje būtų visuomet skelbiami visomis oficialiosiomis kalbomis (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 115 punktą).

71 Žinoma, ginčijamame pranešime apie laisvą darbo vietą nurodytas užimtinas postas potencialiai gali dominti kandidatus iš bet kurios valstybės narės. Tačiau, kaip jau yra nusprendęs Teisingumo Teismas, EB sutartyje ne kartą pakartotos nuorodos į

kalbų vartojimą negali būti laikomos bendro Bendrijos teisės principo, užtikrinančio kiekvienam piliečiui teisę, kad visa tai, kas gali paveikti jo interesus, bet kokiomis aplinkybėmis bus parašyta jo kalba, išraiška (2003 m. rugsėjo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kik prieš VRDT*, C-361/01 P, Rink. p. I-8283, 82 punktas ir minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 116 punktas).

72 Antra, reikia konstatuoti, kad nors siekdama sutvarkyti kai kuriuos personalo įdarbinimo procedūros aspektus administracija turi teisę priimti sprendimą dėl priemonių, kurios jai atrodo tinkamos, vis dėlto dėl šių priemonių neturi atsirasti diskriminacija dėl kandidatų į konkretų postą kalbos (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 127 punktą).

73 Iš tiesų KTĮS 12 straipsnio 1 dalyje institucijai draudžiama reikalauti, kad kandidatai į laikinuosius tarnautojus nepriekaištingai mokėtų vieną konkrečią oficialiąją kalbą, kai naudojantis tokia sąlyga dėl kalbos minėtas postas rezervuojamas konkretiems piliečiams, nors to nepateisina su tarnybos veikimu susijusios priežastys (pagal analogiją žr. 1964 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lassalle prieš Parlamentą*, 15/63, Rink. p. 57, 73 ir 74 punktus bei minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 129 punktą).

74 Todėl jeigu EESRK nusprendžia Oficialiajame leidinyje paskelbti visą pranešimo apie laisvą generalinio sekretoriaus darbo vietą tekstą tik tam tikromis kalbomis, kad išvengtų potencialiai šiuo pranešimu suinteresuotų kandidatų diskriminacijos dėl kalbos, jis turi imtis tinkamų priemonių, kad informuotų visus kandidatus apie atitinkamą pranešimą apie laisvą darbo vietą ir apie leidinius, kuriuose paskelbtas visas jo tekstas (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 130 punktą).

75 Jei ši sąlyga įvykdyta, pranešimo apie laisvą darbo vietą paskelbimas Oficialiajame leidinyje tik keliomis kalbomis negali reikšti įvairių kandidatų diskriminacijos, jeigu žinoma, kad jie pakankamai moka bent vieną iš šių kalbų ir dėl to gali susipažinti su minėto pranešimo tekstu (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 131 punktą).

76 Šiuo klausimu reikia priminti teismo praktiką, pagal kurią tai, kad administracijos dokumentai, skirti vienam iš jos pareigūnų, surašyti kita kalba nei šio pareigūno gimtoji ar pirmoji pasirinkta užsienio kalba, niekaip nepažeidžia šio pareigūno teisių, jeigu jis moka administracijos vartojamą kalbą ir todėl gali tinkamai ir lengvai susipažinti su nagrinėjamų dokumentų turiniu. Tokia išvada taip pat tinka, kai kalbama apie ginčijamą pranešimą apie laisvą darbo vietą (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 132 punktą ir jame nurodytą tesimų praktiką).

77 Taigi vadovaudamasi tarnybos ar darbo poreikiais atitinkama institucija gali teisėtai nurodyti konkrečias kalbas, kurias reikia puikiai ar patenkinamai mokėti (žr. *a contrario* minėto Sprendimo *Lassalle prieš Parlamentą* 73 ir 74 punktus; taip pat žr. generalinio advokato M. Lagrange išvadą toje byloje, Rink. p. 77, 94). Tokiu atveju tai, kad ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą tekstą galima rasti tik šiomis kalbomis, nėra kandidatų diskriminacija, nes jie turi mokėti bent jau vieną iš šių kalbų.

78 Tačiau tai, kad ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą tekstas Oficialiajame leidinyje skelbiamas tik tam tikromis oficialiosiomis kalbomis, nors priimtinos asmenų, mokančių tik kitas Bendrijos kalbas, kandidatūros, gali reikšti jų diskriminaciją, jei nėra kitų priemonių, kuriomis minėtos kategorijos potencialūs kandidatai galėtų

tinkamai sužinoti šio pranešimo turinį (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 135 punktą).

79 Iš tikrųjų tokiu atveju aptariami kandidatai atsiduria nepalankesnėje padėtyje, palyginti su kitas kandidatais, nes negali tinkamai sužinoti apie pranešime apie laisvą darbo vietą nurodytą reikalaujamą kvalifikaciją ir įdarbinimo procedūros sąlygas bei taisykles. Tokia informacija yra būtina yra būtina norint tinkamai pateikti savo kandidatūrą ir kuo labiau padidinti savo galimybes būti atrinktam užimti atitinkamą postą (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 136 punktą).

80 Šioje byloje iš ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą 3 punkto nuostatų, kurios cituojamos šio sprendimo 7 punkte, matyti, kad anglų ir (arba) prancūzų kalbų žinių „pageidaujama“, o ne reikalaujama. Taigi potencialūs kandidatai į EESRK generalinio sekretoriaus postą, puikiai mokantys vieną oficialiąją kalbą ir labai gerai mokantys mažiausiai dvi kitas oficialiąsias kalbas nei trys paskelbimo kalbos, galėtų dalyvauti konkurse ir taip pretenduoti į šį postą, jeigu pranešimas apie laisvą darbo vietą būtų paskelbtas viena iš jų mokamų kalbų ir jeigu jiems taip būtų pranešta apie užimtiną postą.

81 Be to, net patenkinamai vokiečių, anglų ar prancūzų kalbą mokantys kandidatai nebūtinai skaito Oficialųjį leidinį šiomis trimis kalbomis, o ne savo gimtąja kalba (minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 148 punktas).

82 Taigi egzistuoja didelė tikimybė, kad potencialiai ginčijamu pranešimu apie laisvą darbo vietą suinteresuoti kandidatai skaitė tik pranešimus, paskelbtus visomis oficialiosiomis kalbomis, t. y. 2007 m. gruodžio 28 d. paskelbtą trumpą pranešimą, kur tik nurodomas ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą paskelbimas Oficialiajame leidinyje, ir 2008 m. sausio 30 d. klaidų ištaisymą, kur nurodoma, jog ginčijamas pranešimas apie laisvą darbo vietą buvo pakeistas.

83 Negalima manyti, jog šiuose dviejuose pranešimuose, kuriuose nėra nė vienos svarbios nuorodos, pavyzdžiui, apie kadencijos poste trukmę arba galimybę ją pratęsti, priėmimo sąlygas, reikalaujamą kvalifikaciją ir profesinę patirtį, atrankos taisykles ir kandidatūrų pateikimo terminą, yra pakankamai informacijos potencialiems kandidatams apie ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą turinį. Reikia pažymėti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 79 punkte, tokia išankstinė informacija būtina kandidatams norint geriausiai pateikti savo kandidatūrą.

84 *A fortiori* nei vokiečių, nei anglų, nei prancūzų kalbos nemokantys, tačiau reikalaujamas lingvistines žinias turintys kandidatai niekada nebūtų turėję galimybės susipažinti su visu ginčijamo pranešimo apie laisvą darbo vietą tekstu.

85 Iš to, kas nurodyta, matyti, kad ginčijamą pranešimą apie laisvą darbo vietą Oficialiajame leidinyje skelbiant tik vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis potencialūs kandidatai diskriminuojami dėl kalbos, o tai prieštarauja EB 12 straipsniui.

86 Be to, EESRK netiesiogiai pažeidė KTĮS 12 straipsnį, nes laikinojo tarnautojo įdarbinimo generaliniu sekretoriumi procedūrose paskelbus ginčijamą pranešimą apie laisvą darbo vietą tik vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis gali būti suteiktas pranašumas

kandidatams tam tikrų valstybių piliečiams, t. y. kilusiems iš tų šalių, kur šiomis kalbomis kalbama kaip gimtosiomis, ir padaryta žalos bent jau daliai kandidatų iš kitų valstybių narių (žr. minėto Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 150 punktą).

87 Atsižvelgiant į šiuos argumentus, šio pagrindo pirmai daliai reikia pritarti.

88 Todėl reikia panaikinti ginčijamą pranešimą apie laisvą darbo vietą, Oficialiajame leidinyje paskelbtą tik vokiečių, anglų ir prancūzų kalbomis, ir nereikia nagrinėti nei šio pagrindo antros dalies, nei kitų Italijos Respublikos nurodytų pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

89 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Be to, pagal to paties reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą į bylą įstojusios valstybės narės pačios padengia savo išlaidas.

90 Šią bylą EESRK pralaimėjo. Tačiau Italijos Respublika nepateikė reikalavimų dėl bylinėjimosi išlaidų. Tokiomis aplinkybėmis kiekvienai šaliai reikia nurodyti padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2007 m. gruodžio 28 d. paskelbtą ir 2008 m. sausio 30 d. ištaisytą Pranešimą Nr. 73/07 apie laisvą generalinio sekretoriaus darbo vietą Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto (EESRK) sekretoriate.**

2. **Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Vadapalas Jürimäe Truchot

Paskelbta 2011 m. kovo 31 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.